

Stellingen bij proefschrift

“The Quest for Complex Policy. Exploring the Tensions between Simplification and Complexification in Public Policymaking”

Hans Joosse

1. ‘Beleid is te complex geworden’, is een veelgehoorde conclusie in media en beleidsevaluaties. Het tegenovergestelde is waar: er is dringend behoefte aan complex beleid (dit proefschrift).
2. Eenvoudig beleid is zelfdestructief. Het beoogt orde, snelheid en efficiëntie, maar werkt zijn eigen ineffectiviteit en wanorde in de hand (dit proefschrift).
3. Wanneer beleidsproblemen worden vergroot (meer samenhang en diepgang), ontstaat meer ruimte voor ongedachte en rijke oplossingen (dit proefschrift).
4. Complex beleid wordt vaak gemaakt aan de randen van overheidsorganisaties. Daar is het beleid tijdelijk succesvol, maar raakt het afgesplitst van “de lijn” en sterft het een vroegtijdige dood (dit proefschrift).
5. Beleid maken voor complexe vraagstukken is gebaat bij de weg van de meeste weerstand. Niet een speciaal team oprichten die het mag uitzoeken, maar zorgen dat bestaande eenheden in de lijnorganisatie met elkaar de hete aardappel beetpakken (dit proefschrift).
6. Er moet een einde komen aan allerlei dubieuze rollen in overheidsorganisaties (zoals verbinders, vernieuwers, scharrelambtenaren en stadsmariniers) die het gebrekkige vermogen van de overheid om met complexiteit om te gaan verdoezelen, legitimeren en versterken.
7. Ondanks alle aandacht voor complexiteit gebruiken bestuurskundigen vaak een mechanisch en op controle gericht vocabulaire. Meer kritische reflectie van wetenschappers op taal en discours is noodzakelijk.
8. ‘Impactvol’ beleidsonderzoek vraagt om wetenschappers die langdurig present zijn in de praktijk en samen met beleidsmakers reflectieve kennis en praktische wijsheid ontwikkelen.
9. Het Coronabeleid vertoont trekken van simplificatie: een op controle gericht discours met een groot vertrouwen in eenzijdige (technische) oplossingen gebaseerd op oppervlakkige probleemdefinities.
10. De Rotterdamse school van Bestuurskunde is doorgeslagen naar het bestuderen van *governance* en netwerken. Daarmee dreigt ze het zicht te verliezen op de dynamiek binnen overheidsorganisaties (*government*) die een adequate reactie op de complexiteit “buiten” in de weg staat.
11. Dit boek bevat vrij veel complexe gewichtigdoenerij